

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

közbenső ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.301/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

I. rendű felperes: felperes1

(cím1)

II. rendű felperes: felperes2

(cím1)

III. rendű felperes: felperes3

(cím1)

IV. rendű felperes: felperes4 rendű

(cím1)

Az I-IV. rendű

felperesek képviselője: Gadus Ügyvédi Iroda

jogi képviselő1 ügyvéd

(cím2)

Az I. rendű alperes: Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal

(cím3)

Az I. rendű

alperes képviselője: jogi képviselő2 kamarai jogtanácsos

A II. rendű alperes: cég1 Kft.

(cím4)

A II. rendű

alperes képviselője: Balogh, Bihary, B. Szabó, Jean, Zalavári és Társai Ügyvédi
Iroda jogi képviselő3 ügyvéd

(cím5)

A per tárgya: kisajátítási ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: I-IV. rendű felperesek

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Törvényszék 101.K.701.437/2020/15.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 101.K.701.437/2020/15. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I-IV. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek 30.000 (harmincezer) forint, a II. rendű alperesnek 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I-IV. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A II. rendű alperes kérelmére az I. rendű alperes 2020. július 16. napján kelt BO/05/01948-37/2020. számú határozatával a helység1 külterület helyrajzi szám1 helyrajzi számú szántó művelési ágú, 5 ha 6718 m² területű „helység1 I-kavics, helység1 III-kavics és agyag” megjelölésű bányatelek 1063/6424-ed arányban I. rendű felperes, 1062/6424-ed arányban II. rendű felperes, 2149/6424-ed arányban III. rendű felperes és 2150/6424-ed arányban IV. rendű felperes tulajdonában álló ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) egészét – melyet I. és II. rendű felperes javára holtig tartó haszonélvezeti jog terhel – bányászat közérdekű célra, ténylegesen a „helység1 X-átmeneti törmelékes nyersanyagok” védnevű bánya bővítéséhez szükséges terület érdekében kisajátította. A felperesek részére az eljárás során beszerzett szakértői véleményben foglaltak alapján a kisajátított ingatlanért összesen 9.925.650 forint kártalanítást állapított meg.

[2] Indokolásában a II. rendű alperes nyilatkozata, a kisajátítással érintett ingatlan jellemzői, a kisajátítási kérelem mellékleteként becsatolt okiratok, a bányászati hatóság bányafelügyeleti véleménye, valamint megkeresésére a bányahatóság által adott további tájékoztatás alapján leszögezte, hogy igazolt, miszerint a bányászatot mint közérdekű célt a felperesek tulajdonában lévő ingatlanon indokolt megvalósítani, annak más ingatlanon való megvalósulása a tulajdon nagyobb sérelmével járna.

[3] Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a II. rendű felperes a bányafelügyelet hatósági határozata alapján bányászati joggal és jóváhagyott műszaki üzemi tervvel, a perbeli termőföld ingatlan más célú hasznosítására vonatkozóan pedig véglegessé vált határozattal rendelkezik. Hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperes bányavállalkozó megnövekedett nyersanyagigényének kiszolgálása és a meghatározott kitermelési tevékenység folytatása érdekében elengedhetetlenül szükséges a perbeli ingatlan igénybevétele.

[4] Kifejtette, hogy a bányafelügyelet BO/15/714-2/2020. számú véleménye szerint a helységi X-átmeneti törmelékes nyersanyagok nevű – 2016-ban két bányatelek összevonásából létrejött – bányatelek területén már az összevonás előtt is végeztek kitermelést, melyet az összevonást követően napjainkig is folyamatosan folytatnak. A bányászati tevékenységgel a jelenlegi összevont bányatelek nagyobb része már érintett, ezért bányászati szempontból célszerű és műszakilag indokolt az északi irányba való haladás, amely így a kisajátítani tervezett ingatlanokon folytatódhat.

[5] Kiemelte, hogy a Bányafelügyelet bemutatta a helységi 20 km-es körzetében az eddig engedélyezett és termelésbe vont jelentősebb mennyiséget termelni képes bányák számát és a kitermelhető ásványi nyersanyag (kavics, homok, agyag együttes jelenleg becsült) mennyiségét, rögzítve, hogy egyes bányák készletei a bányatelek megállapításakor rögzítettekhez képest jelentősen csökkentek, kimerülőben vannak, de azért még több éves termelés lehetséges a környezetvédelmi engedélyben engedélyezett éves termelési kapacitás szerint. Nyilatkozata szerint az új kutatások, a célkitermelő helyek és az anyagnyerőhelyek engedélyezési számának növekedéséből indirekt módon a nyersanyagigény növekedésére lehet következtetni.

[6] Mindezek alapján leszögezte, hogy a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 2. § h) pontjára figyelemmel a 3. § c)-d) pontban foglalt feltételek teljesülnek, ezért a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperesek által indítványozott bányászati szakértő kirendelése arra vonatkozóan, hogy helységi és 20 km-es körzetében milyen más bányászatra engedélyezett ásványvagyonnal rendelkező terület van, nem volt indokolt.

A kereseti kérelem és az alperesek védirata

[7] Az I-IV. rendű felperesek keresetükben elsődlegesen – kizárólag a kisajátítás jogalapját vitatva – az I. rendű alperes határozatának megváltoztatását és a II. rendű alperes kisajátítási kérelmének elutasítását, másodlagosan a kisajátítás jogalapja és a kártalanítás összecszerúsége tekintetében, annak megalapozatlansága okán az I. rendű alperes határozatának megsemmisítését és az I. rendű alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, harmadlagosan kizárólag a kártalanítás mértéke tekintetében az I. rendű alperes határozatának megváltoztatását és a kártalanítás összegének a felemelését kérték.

[8] Az elsődleges kereseti kérelmükkel összefüggésben állították, hogy a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott feltételek nem állnak fenn, mert a közérdekű cél megvalósítására nem kizárólag a felperesek tulajdonában álló bányatelken kerülhet sor, illetőleg a közérdekű cél megvalósítására más ingatlanok is alkalmasak, továbbá a kisajátítással elért közösségi előny a tulajdonelvonással okozott kárt jelentősen nem haladja meg. Érvelésük szerint a II. rendű alperes nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének, az I. rendű alperes pedig jogsértően fogadta el e körben kizárólag a Bányafelügyelet véleményében foglaltakat. Megítélésük szerint elengedhetetlen lett volna igazságügyi bányászati szakértőt kirendelni annak tisztázása érdekében, hogy a tulajdonukban lévő ingatlan esetén indokolt és időszerű-e a közérdekű cél megvalósítása a bányászati tevékenység biztosítása érdekében.

[9] Az I. rendű alperes védiratában a határozatában foglalt indokait fenntartva a felperesek keresetének elutasítását kérte.

[10] A II. rendű alperes a felperesek keresetének elutasítását kérte. A kisajátítás jogalapja esetén utalt arra, hogy a bányafelügyelet a szakmai vélemény kialakításához szükséges információk birtokában alakította ki a véleményét, amely a perbeli ingatlanok kisajátítását indokoltnak tartotta.

A jogerős közbenső ítélet

[11] A törvényszék közbenső ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes határozatával a perbeli ingatlanra a bányászat közérdekű célra elrendelt kisajátítás jogalapja fennáll. Indokolásában a Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) XIII. cikk (2) bekezdésében, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:43. § (1) bekezdésében, a Kstv. 1. § (1) bekezdésében, 2. § h) pontjában, a 3. § (1) bekezdésében, 4. § (1) bekezdés g) pont gb) alpontjában, a 7. § (7) bekezdésében és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) és (4) bekezdéseiben foglaltakat felhívva leszögezte, hogy az I. rendű alperes az eljárása során a határozata meghozatalához szükséges tényállást megfelelően tisztázta, a döntéséhez szükséges bizonyítékok rendelkezésre álltak, a Bányafelügyelet véleményét és a felperes által felvetett körülményeket az eljárása során megfelelően értékelte, ezért a felperesek eljárási szabálysértésre vonatkozó kereseti hivatkozása nem alapos.

[12] Utalt arra, hogy a kisajátítás jogalapja körében a Kstv. nem írja elő szakértő kirendelését, az I. rendű alperes pedig a Kstv. 7. § (7) bekezdése alapján megalapozottan hivatkozott a Bányafelügyelet véleményére, és számot adott arról, hogy a felperesek bányászati szakértő kirendelése iránti kérelmét mely okból utasította el.

[13] A felperesek által megjelölt anyagi jogi jogsértésekkel összefüggésben kifejtette, hogy a tulajdonjog az Alaptörvényben biztosított alapjog, amely közérdekből a tulajdoni viszonyokba való beavatkozásnak minősül, azonban nem korlátozhatatlan, melyre az Alkotmánybíróság számos döntésében rámutatott. A kisajátításra ugyanakkor a törvényben meghatározott több feltétel együttes bekövetkezte esetén van lehetőség.

[14] Leszögezte, hogy az eljárás során nem volt vitatott, miszerint a bányászati tevékenység közérdekű célnak tekintendő, azonban vizsgálni kellett a keresettel összefüggésben, hogy e cél kizárólag a kisajátítással érintett ingatlanon valósulhat-e meg, valamint a tevékenység közösségi előnyei, a tulajdon elvonásával okozott kárt jelentősen meghaladják-e.

[15] Hangsúlyozta, hogy a bányászati tevékenység a közérdeket hivatott szolgálni, a lakosság energiával és építőanyagokkal való ellátását biztosítja, mely utóbbi kiemelt nemzetgazdasági célkitűzés. E közérdekű cél meghatározásával összefüggésben több kúriai döntésre is hivatkozott. A Kúria a Kfv.II.37.796/2016/13. számú ítéletének indokolásában foglaltakra utalva kiemelte, hogy a bányatelken belül, másik ingatlanon történő bányászati tevékenység folytatása esetén nem kell vizsgálni, hogy más, a bányatelken kívüli ingatlan

alkalmas lehet-e a közérdekű cél megvalósítására, vagy annak más ingatlanon való megvalósítása a tulajdon nagyobb sérelmével járna-e.

[16] Kifejtette, hogy jelen ügyben az I. rendű alperes beszerezte a Bányafelügyelet véleményét, amely vélemény egyértelműen alátámasztotta, hogy az érintett bányatelekre vonatkozó kitermelési adatok, az ásványvagyonra vonatkozó mérőszámok alapján a perbeli ingatlant érintő kisajátítás bányászati szempontból – annak közösségi előnye miatt – szükséges és indokolt.

[17] Összességében leszögezte, hogy a kisajátítás jogalapja tekintetében az I. rendű alperes a Kstv. 3. § (1) bekezdésben foglalt feltételeket megvizsgálta, a határozatában annak mérlegeléséről számot adott, amelyből egyértelműen megállapítható a perbeli bányatelket érintő beruházás közösségi hatása, előnye. Ezzel szemben a felperesek sikeresen nem bizonyították, hogy a beruházás más ingatlanon történő megvalósítása a tulajdon kisebb sérelmével járna.

[18] Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a kisajátítás jogalapja tekintetében a további bizonyítás, így a felperesek által felajánlott bányászati igazságügyi szakértő kirendelése nem indokolt, mert e körben nem merült fel olyan további tény, amelynek feltárása érdekében a bizonyítás szükséges lenne.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelmek

[19] Az I-IV. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben a közbenső ítélet és az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, és a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését kérték. Állították, hogy a jogerős ítélet sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (1)-(3) bekezdéseit, 6. §-át, 78. § (1), 79. § (1) bekezdését, 89. § (1) bekezdés a) pontját, 89. § (1) bekezdés b) pontját, 85. § (1) és (5) bekezdéseit, az Ákr. 62-63. §-át, az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdését, a Ptk. 5:43. § (1), (2) bekezdéseit, a Kstv. 1. § (1) bekezdését, 2. §-át, 3. § (1) bekezdését, és 7. § (7) bekezdését.

[20] Álláspontjuk szerint a tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljáráshoz való joguk sérült, amikor az ítéleti megállapítás annak ellenére rója a felperesek terhére a bizonyítottság hiányát, hogy az e tárgykörben előterjesztett bizonyítási indítványukat az alperes elutasította, elzárva őket a bizonyítás lehetőségétől. Lényegében azzal, hogy előterjesztett kérelmüknek e körben nem adott helyt a hatóság, majd a bizonyítatlanságot a terhükre értékelte, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. cikke szerinti jogaik is sérültek.

[21] Érvelésük szerint esetükben a tisztességes eljárás követelménye is sérült és az ítélet ténymegállapítása, valamint bizonyítékok értékelésével összefüggésben hivatkoztak „Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései” Budapest 2017. október Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-elemző csoport összefoglaló véleménye 38. oldalán foglaltakra.

[22] A Kstv. 7. § (7) bekezdéséhez fűzött jogtárban lévő indokolással összefüggésben hangsúlyozták, hogy a Bányafelügyelet véleményében rövid tájékoztatást ad az érintett ingatlan bányászati vonatkozásairól, és arról, hogy az adott területen szakmai szempontból a bányászati cél megvalósítása indokolt-e, az nem minősül szakértői véleménynek vagy szakhatósági állásfoglalásnak, csak tájékoztatásnak, ami jogi kötőerővel nem bír. Ezért erre a kisajátítás szükségszerűsége vonatkozásában tényállást alapítani nem lehetett, hanem érdemi bizonyítást kellett volna lefolytatni, e körben hivatkozva a Kúria EBH2011. 2441. számon közzétett Kfv.IV.38.128/2010/4. számú eseti döntésre is. Hangsúlyozták, hogy a jogalap körében a tényállás teljes körű tisztázásához a felperesek által indítványozott bizonyítási indítványnak eleget kellett volna tenni. Jelen esetben a releváns bizonyítékok hiányában a hatóság és a bíróság nem került abba a helyzetbe, hogy a mérlegelés szempontjait alkalmazni tudja. Döntésükben egyaránt kizárólag a kisajátítást kérő fél nyilatkozatára, illetőleg a bányafelügyelet véleményére hagytakoztak.

[23] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogalap körében meghozott jogerős közbenső ítélet hatályában történő fenntartását kérte, hangsúlyozva, hogy a jogerős ítélet a felperesek által hivatkozott okokból nem jogszabálysértő.

[24] A II. rendű alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, utalva arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltak a törvényszék döntésének aggályos voltát nem támasztották alá, és nem állapítható meg az sem, hogy bizonyítási indítványuknak milyen okból kellett volna helyt adni.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] Az I-IV. rendű felperesek felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[26] A Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelmek keretei között vizsgálta felül. Megállapította, hogy a törvényszék a kisajátítás jogalapja körében a tényállást a szükséges mértékben feltárta, és ez alapján jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli ingatlant érintően a kisajátítás jogalapja fennáll.

[27] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy a jelen perrel azonos ténybeli és jogi megítélésű, lényegileg ugyanezen közérdekű célt érintő kisajátítási ügyben a kisajátítás jogalapja körében előterjesztett felülvizsgálati kérelmet már érdemben megvizsgálta, kialakította álláspontját, melytől jelen felülvizsgálati tanács sem kíván eltérni (Kfv.III.37.208/2021/9., Kfv.IV.37.209/2021/8., Kfv.IV.37.210/2021/8.). Az ügyazonosság ezen ügyekkel a Kúria álláspontja szerint kétségtől fennáll, figyelemmel a Kúria Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában foglaltakra.

[28] A törvényszék közbenső ítéletében helyesen állapította meg azt, hogy a bányászat a Kstv.-ben külön nevesített közérdekű cél, e körben helytállóan hivatkozott a Kstv. 2. § h) pontjában, az Alkotmánybíróság 1/2004. (XII.12.) AB határozatában foglaltakra, amelyben kifejtette, hogy a „bányászati tevékenység a közérdeket hivatott szolgálni, közelebbről a

lakosság energiával és bizonyos építőanyagokkal való ellátását. A közérdek még a legliberálisabb tulajdonfelfogás szerint is lehetővé teszi a tulajdonjog korlátozását [...]”.

[29] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a kisajátítás jogalapjával összefüggésben alapvetően a tényállás megállapítását, és az ehhez szükséges bizonyítékok mérlegelését vitatták, és sérelmezték az általuk előterjesztett szakértői bizonyítási indítvány mellőzését. Nem fejtették ki azonban, hogy a bizonyítás teljesítésétől milyen új tények, illetőleg körülmények várhatók, amely alapján eltérő tényállást, és ez alapján eltérő döntést lehetne hozni.

[30] A bizonyítékok mérlegelésének hiányosságára, a bizonyítatlanságra történő felülvizsgálati hivatkozás a Kúria következetes gyakorlata szerint csak akkor vezethet eredményre, ha a rendelkezésre álló periratok alapján a tényállás iratellenes, vagy a bíróság – a Kp. 78. § (2) bekezdésében előírt – a bizonyítékok egyenként és összességében, a megelőző eljárásban megállapított tényállással való összevetését elmulasztja.

[31] A Kp. 78. § (1) bekezdése értelmében a bizonyításra a fejezetben foglalt eltérésekkel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A szakértői bizonyításra vonatkozó rendelkezésekre figyelemmel a Kúria jelen tanácsa hangsúlyozza, hogy az I. rendű alperes által értékelt bányahatósági szakmai véleményben foglaltak megkérdőjelezésére nem elegendő önmagában annak állítása, hogy az nem minősül szakvéleménynek, illetve szakhatósági állásfoglalásnak, hanem részletesen azt is ki kell fejteni, hogy a szakmai szempontok mentén az abban foglaltak miért nem helytállóak. Amennyiben az I. rendű alperes ezzel összefüggő mérlegelése nem kirívóan okszerűtlen, a hasonló ügyekben meghozott döntés lényegi tényállási eleme és a releváns jogkérdés nem eltérő, a szakértői bizonyítás elrendelése nem indokolt.

[32] Erre figyelemmel a jelen tanács egyetértett a Kúria Kfv.IV.37.210/2021/8. számú ítélete [26]-[27] bekezdésében foglaltakkal, amelyekben leszögezte, hogy a felperesek a felülvizsgálati kérelmükben egyetlen bizonyítási indítvány, a bányászati szakértő mellőzését sérelmezték, de még a felülvizsgálati kérelmükben sem adták indokát annak, hogy e bizonyítási indítvány alapján mennyiben és milyen okból lehetne eltérő tényállást megállapítani. Ezért a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) és d) pontja értelmezéséhez szükséges adatok rendelkezésre álltak, a felperesek által felajánlott további bizonyítás lefolytatása szükségtelen és indokolatlan volt.

[33] A fenti ítélet a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezésével összefüggésben a [29] bekezdésében a Kfv.II.37.796/2016. számú határozatban foglaltakra utalva rámutatott arra, hogy nem a máshol lévő bányatelken folytatandó tevékenységet, hanem azt kell értékelni, hogy az eljárás tárgyát képező telken a nyersanyag készletek rendelkezésre állnak-e, azok kitermelése indokolt-e, illetve az érintett ingatlan kisajátítása olyan közösségi előnnyel jár-e, amely meghaladja a tulajdonelvonás hátrányát.

[34] Ezen ítélet a [30] bekezdésében rámutatott arra is, hogy a „bíróság jogerős közbenső ítéletében értékelte, hogy az I. rendű alperes a Kstv. által megkívánt fenti körülmények vizsgálatát elvégezte, bizonyítási eljárást folytatott le, a beszerzett adatokat mérlegelte, ezért a

döntése ebben a tekintetben sem iratellenesnek, sem okszerűtlennek nem volt tekinthető, továbbá megalapozottan vonta le azt a következtetést, hogy a kisajátítás jogalapja tekintetében megállapítható a bányászati tevékenység közérdekűsége, szükségessége, a tevékenység – tulajdonelvonás hátrányait meghaladó – közösségi előnye.

[35] A Kúria Kfv.IV.37.210/2021/8. számú ítélete [33] bekezdésében kiemelte, hogy az I. rendű alperes a kisajátítási eljárás során a Bányafelügyelet véleményét értékelte és a felperesi hivatkozások vizsgálata érdekében a bányászati hatóságtól további tájékoztatást kért, amelyben foglaltak érdemi értékelését követően állapította meg a kisajátítás jogalapjának fennállását. Az adatközlésben foglaltak ugyan nem tekinthetők szakvéleménynek vagy szakhatósági állásfoglalásnak, de azok bizonyítékként történő értékelését semmi sem zárja ki, és a bíróság közbenső ítéletében okszerűen megindokolta, hogy miért tartotta elfogadhatónak az I. rendű alperes által elvégzett bizonyíték értékelést.

[36] Az ítélete [34] bekezdésében azt is hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 25. §-a szerinti, a földtani adatok releváns kezelőjét kereste meg a tényállás tisztázása érdekében. A bányászati hatóság szakértelmét lényegében a felperesek sem kérdőjelezték meg, aki a kért adatokról és az érintett ingatlan bányászati vonatkozásairól adott tájékoztatást. Ezért hatáskör túllépése szakvélemény adás hiányában fel sem merülhetett az adatkezelő részéről. Annak vizsgálatát, hogy a bányászati cél megvalósítása a kisajátítással érintett ingatlanon indokolt-e, mérlegelési jogkörben a beszerzett bizonyítékok alapján már az I. rendű alperes végezte el, amelyhez szükséges adatok és szakmai vélemény a rendelkezésére állt. Az Ákr. 62. § (4) bekezdésében meghatározott szabad bizonyítási rendszer alapján ezek értékeléséről szabadon dönthetett, ahogyan az eljáró bíróságnak is jogában állt mérlegelni, hogy a jogalap kérdésében szakértő kirendelése indokolt-e.

[37] A Kúria e döntése [35] bekezdésében megállapította, hogy a tényállás mind a közigazgatási, mind a bírósági eljárásban rendelkezésre állt, azok alapján a bíróság szakvélemény beszerzése nélkül is megalapozott döntést hozhatott. A közbenső ítéletben a bíróság okszerű indokolással ellátott választ adott a felperesek kereseti érvelésére is, bemutatva, hogy azokat milyen adatok és szempontok alapján nem találta megalapozottnak.

[38] A Kúria ítélete [36] bekezdésében rögzítette azt is, hogy közbenső ítélet nem ellentétes az EBH2011. 2041 számú döntéssel, mert a bíróság jelen ügyben a jogszerűségi vizsgálat tárgyává tette, hogy az I. rendű alperes a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) és d) pontjaiban meghatározott szempontok alapján elvégezte-e a közérdekűség, a szükségszerűség, és a tevékenység közösségi előnyeinek vizsgálatát és a beszerzett adatok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a kisajátítás jogalapja fennáll.

[39] A Kúria megjegyzi, hogy lényegében a fenti érvelést tartalmazza a Kúria Kfv.IV.37.209/2021/8. számú ítélete [26]-[37] bekezdése, és a fenti ítéleten alapszik a Kfv.III.37.208/2021/9. számú ítélet is.

[40] A fentiekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt indokok mentén nem jogszabálysértő, a törvényszék a hatósági eljárásban lefolytatott bizonyítást és a kisajátítás jogalapja körében meghozott döntés jogszerűségét

helytállóan értékelte, mindezek alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a kisajátítás jogalapja fennáll.

[41] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[42] *A bányászati célból történő kisajátítás esetén a hatóságnak a Bányafelügyelet bányászati cél indokoltságára vonatkozó véleményét be kell szereznie. A vélemény és szükség esetén további tájékoztatás kérését követően a beszerzett bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli.*

[43] *A bíróság a kisajátítás jogalapja körében tett megállapítás jogszerűségének vizsgálata során azt értékeli, hogy a hatóság e körben a tényállást teljes körűen tisztázta-e és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megnyugtató módon lehetett-e állást foglalni arról, hogy az adott közérdekű cél megvalósítására kizárólag az adott ingatlanon kerülhet-e sor; annak más ingatlanon való megvalósítása a tulajdon nagyobb sérelmével járna, illetőleg a közösségi előnyök a tulajdon elvonásával okozott kárt jelentősen meghaladják.*

Záró rész

[44] A Kúria a sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felpereseket kötelezte egyetemlegesen a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében az I. rendű és II. rendű alperes felszámított felülvizsgálati költsége megtérítésére.

[45] A sikertelen felülvizsgálat kérelmet előterjesztő felperesek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 50. § (1) bekezdés szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illeték viselésére egyetemlegesen kötelesek a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.

[46] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. október 6.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő